

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj P-937/2019-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli - Pola, po sucu Heleni Božović Sladaković kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Snježane Bertović iz Pule, Gladijatorska 11, OIB 17676010163 zastupan po punomoćniku Josipu Valiću, odvjetniku iz Pule, protiv tuženika Privredne banke Zagreb d.d., Radnička cesta 50, OIB 02535697732, zastupane po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Leko i partneri, odvjetnicima iz Zagreba, radi utvrđenja i isplate, nakon glavne rasprave zaključene dana 31. kolovoza 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i zamjenika punomoćnika tužene, 13. listopada 2026. objavio i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju iznos od 3.279,07 EUR, po osnovi preplate na temelju nišetne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, zajedno sa zateznim kamatama, a koje kamate teku:

na iznos od 31,52 EUR počev od 20.08.2007 godine do isplate;
na iznos od 31,52 EUR počev od 20.9.2007 godine do isplate;
na iznos od 31,52 EUR počev od 22.10.2007 godine do isplate;
na iznos od 31,52 EUR počev od 19.11.2007 godine do isplate;
na iznos od 31,52 EUR počev od 20.12.2007 godine do isplate;
na iznos od 31,52 EUR počev od 21.01.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20.02.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 18.03.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 22.04.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20.05.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 23.06.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 21.07.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20.08.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 22.09.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 21.10.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20.11.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 15.12.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 31.01.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 17.02.2009 godine do isplate;

na iznos od 57,26 EUR počev od 19.03.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20.04.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 21.05.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 18.06.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 21.07.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20.08.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 28.09.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20.10.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 17.11.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 22.12.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20.01.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 19.02.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 31.03.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 22.04.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 21.05.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 23.06.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 26.07.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 17.08.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 21.09.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 21.10.2010 godine do isplate;
na iznos od 45,95 EUR počev od 26.11.2010 godine do isplate;
na iznos od 45,95 EUR počev od 23.12.2010 godine do isplate;
na iznos od 45,95 EUR počev od 24.01.2011 godine do isplate;
na iznos od 45,95 EUR počev od 25.02.2011 godine do isplate;
na iznos od 45,95 EUR počev od 31.03.2011 godine do isplate;
na iznos od 45,95 EUR počev od 30.04.2011 godine do isplate;
na iznos od 38,09 EUR počev od 31.05.2011 godine do isplate;
na iznos od 38,09 EUR počev od 30.06.2011 godine do isplate;
na iznos od 38,09 EUR počev od 31.07.2011 godine do isplate;
na iznos od 30,39 EUR počev od 15.09.2011 godine do isplate;
na iznos od 30,39 EUR počev od 11.10.2011 godine do isplate;
na iznos od 12,23 EUR počev od 11.10.2011 godine do isplate;
na iznos od 13,29 EUR počev od 31.10.2011 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 30.11.2011 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.12.2011 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.01.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 29.02.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.03.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 30.04.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.05.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 30.06.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.07.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.08.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 30.09.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.10.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 30.11.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.12.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 15.02.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 15.03.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 15.04.2013 godine do isplate;

na iznos od 27,85 EUR počev od 15.05.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 14.06.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 08.07.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.07.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.08.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 15.10.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.10.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 06.12.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.12.2013 godine do isplate;
na iznos od 31,52 EUR počev od 20. 8.2007 godine do isplate;
na iznos od 31,52 EUR počev od 20. 9.2007 godine do isplate;
na iznos od 31,52 EUR počev od 22.10.2007 godine do isplate;
na iznos od 31,52 EUR počev od 19.11.2007 godine do isplate;
na iznos od 31,52 EUR počev od 20.12.2007 godine do isplate;
na iznos od 31,52 EUR počev od 21. 1.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20. 2.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 18. 3.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 22. 4.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20. 5.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 23. 6.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 21. 7.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20. 8.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 22. 9.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 21.10.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20.11.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 15.12.2008 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 31.01.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 17.02.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 19.03.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20.04.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 21.05.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 18.06.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 21.07.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20.08.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 28.09.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20.10.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 17.11.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 22.12.2009 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 20.01.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 19.02.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 31.03.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 22.04.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 21.05.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 23.06.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 26.07.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 17.08.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 21.09.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,26 EUR počev od 21.10.2010 godine do isplate;
na iznos od 45,95 EUR počev od 26.11.2010 godine do isplate;
na iznos od 45,95 EUR počev od 23.12.2010 godine do isplate;

na iznos od 45,95 EUR počev od 24.01.2011 godine do isplate;
na iznos od 45,95 EUR počev od 25.02.2011 godine do isplate;
na iznos od 45,95 EUR počev od 31.03.2011 godine do isplate;
na iznos od 45,95 EUR počev od 30.04.2011 godine do isplate;
na iznos od 38,09 EUR počev od 31.05.2011 godine do isplate;
na iznos od 38,09 EUR počev od 30.06.2011 godine do isplate;
na iznos od 38,09 EUR počev od 31.07.2011 godine do isplate;
na iznos od 30,39 EUR počev od 15.09.2011 godine do isplate;
na iznos od 30,39 EUR počev od 11.10.2011 godine do isplate;
na iznos od 12,23 EUR počev od 11.10.2011 godine do isplate;
na iznos od 13,29 EUR počev od 31.10.2011 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 30.11.2011 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.12.2011 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.01.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 29.02.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.03.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 30.04.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.05.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 30.06.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.07.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.08.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 30.09.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.10.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 30.11.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.12.2012 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 15.02.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 15.03.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 15.04.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 15.05.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 14.06.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 08.07.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.07.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.08.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 15.10.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.10.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 06.12.2013 godine do isplate;
na iznos od 27,85 EUR počev od 31.12.2013 godine do isplate;
po stopi od 15% godišnje propisanoj Uredbom Vlade Republike Hrvatske o visini stope
zatezne kamate za period do 31.12.2007.god. (NN 72/02), za period od
01.01.2008.god. do 31.07.2015.god. po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja
je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj
za pet postotnih poena od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se
određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita
odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima
izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna
poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište
uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na sve
posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog
dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju iznos od 7.312,88 EUR, po osnovi preplate na temelju ništetne odredbe o valutnoj klauzuli CHF, zajedno sa zateznim kamatama, a koje kamate teku:

na iznos od 18,89 EUR počev od 31.01.2009 godine do isplate;
na iznos od 20,20 EUR počev od 17.02.2009 godine do isplate;
na iznos od 11,38 EUR počev od 19.03.2009 godine do isplate;
na iznos od 10,69 EUR počev od 20.04.2009 godine do isplate;
na iznos od 11,98 EUR počev od 21.05.2009 godine do isplate;
na iznos od 8,00 EUR počev od 18.06.2009 godine do isplate;
na iznos od 8,79 EUR počev od 21.07.2009 godine do isplate;
na iznos od 8,02 EUR počev od 20.08.2009 godine do isplate;
na iznos od 8,15 EUR počev od 28.09.2009 godine do isplate;
na iznos od 5,14 EUR počev od 20.10.2009 godine do isplate;
na iznos od 9,62 EUR počev od 17.11.2009 godine do isplate;
na iznos od 12,32 EUR počev od 22.12.2009 godine do isplate;
na iznos od 16,63 EUR počev od 20.01.2010 godine do isplate;
na iznos od 19,56 EUR počev od 19.02.2010 godine do isplate;
na iznos od 27,89 EUR počev od 31.03.2010 godine do isplate;
na iznos od 26,01 EUR počev od 22.04.2010 godine do isplate;
na iznos od 30,03 EUR počev od 21.05.2010 godine do isplate;
na iznos od 38,40 EUR počev od 23.06.2010 godine do isplate;
na iznos od 48,12 EUR počev od 26.07.2010 godine do isplate;
na iznos od 53,85 EUR počev od 17.08.2010 godine do isplate;
na iznos od 60,12 EUR počev od 21.09.2010 godine do isplate;
na iznos od 57,44 EUR počev od 21.10.2010 godine do isplate;
na iznos od 59,83 EUR počev od 26.11.2010 godine do isplate;
na iznos od 83,97 EUR počev od 23.12.2010 godine do isplate;
na iznos od 67,43 EUR počev od 24.01.2011 godine do isplate;
na iznos od 77,64 EUR počev od 25.02.2011 godine do isplate;
na iznos od 69,42 EUR počev od 31.03.2011 godine do isplate;
na iznos od 70,53 EUR počev od 30.04.2011 godine do isplate;
na iznos od 97,37 EUR počev od 31.05.2011 godine do isplate;
na iznos od 99,29 EUR počev od 30.06.2011 godine do isplate;
na iznos od 123,91 EUR počev od 31.07.2011 godine do isplate;
na iznos od 101,23 EUR počev od 15.09.2011 godine do isplate;
na iznos od 89,90 EUR počev od 11.10.2011 godine do isplate;
na iznos od 1.861,92 EUR počev od 11.10.2011. godine do isplate;
na iznos od 61,25 EUR počev od 31.10.2011 godine do isplate;
na iznos od 82,14 EUR počev od 30.11.2011 godine do isplate;
na iznos od 87,09 EUR počev od 31.12.2011 godine do isplate;
na iznos od 92,30 EUR počev od 31.01.2012 godine do isplate;
na iznos od 92,69 EUR počev od 29.02.2012 godine do isplate;
na iznos od 89,20 EUR počev od 31.03.2012 godine do isplate;
na iznos od 90,93 EUR počev od 30.04.2012 godine do isplate;
na iznos od 92,56 EUR počev od 31.05.2012 godine do isplate;
na iznos od 89,97 EUR počev od 30.06.2012 godine do isplate;
na iznos od 90,84 EUR počev od 31.07.2012 godine do isplate;
na iznos od 89,38 EUR počev od 31.08.2012 godine do isplate;
na iznos od 85,67 EUR počev od 30.09.2012 godine do isplate;
na iznos od 89,59 EUR počev od 31.10.2012 godine do isplate;

na iznos od 91,75 EUR počev od 30.11.2012 godine do isplate;
na iznos od 90,99 EUR počev od 31.12.2012 godine do isplate;
na iznos od 85,24 EUR počev od 15.02.2013 godine do isplate;
na iznos od 83,82 EUR počev od 15.03.2013 godine do isplate;
na iznos od 90,42 EUR počev od 15.04.2013 godine do isplate;
na iznos od 80,81 EUR počev od 15.05.2013 godine do isplate;
na iznos od 81,12 EUR počev od 14.06.2013 godine do isplate;
na iznos od 78,96 EUR počev od 08.07.2013 godine do isplate;
na iznos od 80,61 EUR počev od 31.07.2013 godine do isplate;
na iznos od 83,84 EUR počev od 31.08.2013 godine do isplate;
na iznos od 85,71 EUR počev od 15.10.2013 godine do isplate;
na iznos od 86,24 EUR počev od 31.10.2013 godine do isplate;
na iznos od 89,12 EUR počev od 06.12.2013 godine do isplate;
na iznos od 89,38 EUR počev od 31.12.2013 godine do isplate;
na iznos od 75,59 EUR počev od 31.01.2014 godine do isplate;
na iznos od 77,43 EUR počev od 28.02.2014 godine do isplate;
na iznos od 76,87 EUR počev od 31.03.2014 godine do isplate;
na iznos od 74,71 EUR počev od 30.04.2014 godine do isplate;
na iznos od 73,82 EUR počev od 31.05.2014 godine do isplate;
na iznos od 74,06 EUR počev od 30.06.2014 godine do isplate;
na iznos od 76,86 EUR počev od 31.07.2014 godine do isplate;
na iznos od 78,89 EUR počev od 31.08.2014 godine do isplate;
na iznos od 78,43 EUR počev od 30.09.2014 godine do isplate;
na iznos od 80,37 EUR počev od 31.10.2014 godine do isplate;
na iznos od 81,73 EUR počev od 30.11.2014 godine do isplate;
na iznos od 81,01 EUR počev od 31.12.2014 godine do isplate;
na iznos od 81,98 EUR počev od 31.01.2015 godine do isplate;
na iznos od 81,98 EUR počev od 28.02.2015 godine do isplate;
na iznos od 81,98 EUR počev od 31.03.2015 godine do isplate;
na iznos od 81,98 EUR počev od 30.04.2015 godine do isplate;
na iznos od 81,98 EUR počev od 31.05.2015 godine do isplate;
na iznos od 81,98 EUR počev od 30.06.2015 godine do isplate;
na iznos od 81,98 EUR počev od 31.07.2015 godine do isplate;
na iznos od 81,98 EUR počev od 31.08.2015 godine do isplate;
na iznos od 81,98 EUR počev od 30.09.2015 godine do isplate;
po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena do 31. srpnja 2015., od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na sve posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana."

II. Odbija se kao neosnovan prvo postavljene eventualno kumulirani tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 13.050,52 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 01.10.2015.god. pa do 31.12.2022.god. po stopi propisanoj čl.29. st.2. ZOO-a koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023.god. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na sve posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana."

III. Djelomično se prihvaća drugo postavljene eventualno kumulirane tužbene zahtjeve tužitelja koji glasi:

Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 4.809,61 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 20. prosinca 2015. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za isplatom zakonske zatezne kamate na iznos od 4.809,61 eur za razdoblje od 1. listopada 2015. do 20. prosinca 2015. kao neosnovan.

V. Svaka strana snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Dana 10. lipnja 2019. zaprimljena je tužba tužitelja u kojoj navodi da je sa Privrednom bankom Zagreb d.d. zaključila 13.02.2006. ugovor o kreditu br. 9011015345, solemniziran 15.02.2006. kod javnog bilježnika Mirne Pliško u Puli. Navedenim ugovorom tužitelju je odobren kredit u iznosu 91.265,23 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan korištenja kredita, sa kamatnom stopom 4,35%, koja je promjenjiva sukladno odluci banke. Vraćanje kredita ugovoreno je u 360 jednakih mjesečnih anuiteta, prema početnom otplatnom planu u iznosu 454,33 CHF, plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja. Navedeni kredit još uvijek se otplaćuje. Tužitelj je 11.10.2011. izvršio podmirenje dospjelih obveza u iznosu od 599,64 CHF te djelomičnu prijevremenu otplatu kredita. Stoga je 20.10.2011. sklopljen Dodatak I Ugovora o kreditu broj 9011015345, kojim je definiran novi mjesečni anuitet u iznosu od 440,93 CHF i preostala glavnica u iznosu od 73.090,35 CHF. Navedeno podmirenje duga i prijevremena otplata izvršena je iz otkupne vrijednosti police osiguranja br. 0/19/0007280, sklopljene kod Generali osiguranja, sukladno čl. 8.8. ugovora o kreditu.

1.1. Odredbom čl. 4.1. ugovora o kreditu, ugovorena je kamatna stopa koja je u vrijeme sklapanja ugovora iznosila 4,35 %, promjenjiva u skladu s odlukom tuženika. U vrijeme zaključenja ugovora tužitelj i tuženik nisu pojedinačno pregovarali o navedenoj odredbi

te ugovorom nisu utvrđeni egzaktni parametri i metode izračuna tih parametara koji utječu na odluku o promjeni stope ugovorene kamate. Od početka otplate kredita pa nadalje kamatna stopa se u nekoliko navrata povećavala (do 6,05%), što je imalo za posljedicu povećanje mjesečnih anuiteta. Poziva se na Presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 04.07.2013, potvrđenu odlukom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-7129/2013 od 13.06.2014., u dijelu koji se odnosi na promjenjivu ugovorenu kamatnu stopu kojom je pravomoćno utvrđeno da je u ugovorima o kreditu ništetna odredba o redovnoj kamatnoj stopi ukoliko je ista promjenjiva prema jednostranoj odluci banke. Odredbom o redovnoj kamatnoj stopi određuje se visina ugovorne obveze korisnika kredita. Zbog navedenog, odredba o kamatnoj stopi mora biti određena odnosno određiva, sukladno čl. 269. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, dalje u tekstu: ZOO/05), koji propisuje da ugovorna obveza (činidba) mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva. Prema čl. 272. ZOO/05, činidba je određiva ako ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi. Kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena neodrediva, ugovor je ništetan (čl. 270. st. 1. ZOO/05). Ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen. Ali će ugovor ostati valjan čak i ako je ništetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora u slučaju kad je ništetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe vrijedio bez nje (čl. 324. ZOO/05). Prema čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03, dalje u tekstu: ZZP/03), sada čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača (NN 41/14, 110/15, 14/19, dalje u tekstu: ZZP), takva je ugovorna odredba nepoštena, a posljedično tome ništetna. Predmetnim ugovorom o kreditu odredbom čl. 4.1. je ugovoreno da je kamatna stopa promjenjiva sukladno odluci Banke. O toj odredbi se nije pojedinačno pregovaralo; tužitelj je naime bio u situaciji da nema utjecaja na sadržaj budućeg ugovora te se nalazio u slabijem položaju u odnosu na banku, kako pregovarački, tako i u pogledu razumijevanja financijskih posljedica ugovora. Osim toga, prije sklapanja ugovora tužena banka ni na koji način nije dala informacije i obrazloženja koja bi tužitelju kao prosječnom potrošaču predstavljala pravovaljana tumačenja odredbi ugovora te rizika koji iz njih proizlaze, da bi kasnije samoinicijativno, ponovno bez pregovaranja, mijenjala kamatnu stopu. U konkretnom slučaju određena je jedino kamatna stopa u trenutku sklapanja ugovora (4,35%), tako da je jedino ta kamatna stopa valjana, dok način promjene kamatne stope, koji je prepušten u potpunosti volji druge ugovorne strane, banke, nije jasan, nije određen, niti je odrediv, stoga je ta odredba ništetna pa se ima smatrati da je ugovor sklopljen bez odredbe o promjenjivosti kamatne stope prema odluci banke. Nadalje, ništetna je odredba iz čl. 1. dodatka ugovoru o kreditu, kojom je utvrđena kamatna stopa 5,20%. Naime, navedena je odredba nametnuta i ona je izravna posljedica ništetnih odredbi o CHF valutnoj klauzuli i načinu promjene kamatne stope, jer je upravo zbog toga došlo do nemogućnosti plaćanja značajno povećanih anuiteta i posljedično, do nužnosti podmirenja obveza iz otkupne vrijednosti police osiguranja života. Tu je prilikom tuženik iskoristio da nametne novu kamatnu stopu od 5,20%, a tužitelj nije imao izbora te ju je morao prihvatiti, u suprotnom bi ugovor o kreditu bio raskinut. Tuženik je iskoristio stanje nužde potrošača i postupio suprotno načelu savjesnosti i poštenja i ravnopravnosti ugovornih strana pa je navedena odredba nepoštena, dakle ništetna. Iz svega navedenog očigledno je nepošteno postupanje tuženika i sukladno pravomoćnim utvrđenjima iz gore navedene presude, u predmetnom ugovoru o kreditu ništetne su odredbe u kojima je ugovorena promjenjiva

kamatna stopa sukladno odluci Banke te odredba čl. 1. st. 2. I. Dodatka ugovoru o kreditu kojim je nametnuta kamatna stopa od 5,20%.

1.2. Odredbom čl. 1. Ugovora o kreditu, ugovoreno je da se banka obvezuje staviti korisniku kredita na raspolaganje iznos u kunama koji odgovara protuvrijednosti od 46.000,00 CHF po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan korištenja kredita. Odredbom čl. 7.2. ugovora o kreditu ugovoreno je da korisnik kredita otplaćuje kredit u 360 jednakih mjesečnih anuiteta u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja te odredbama čl. 4.2, 5. i 6. ugovoreno je da se kamata obračunava u CHF, sadržana je u anuitetima i dospijeva na naplatu zajedno s njima te da se interkalarna kamata i kamata na zakašnjela plaćanja obračunavaju u CHF, a naplaćuju u kunama po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja. Tuženik prilikom ugovaranja predmetnog kredita nije tužitelja kao potrošača informirao i nije ga upozorio na rizičnost ugovaranja CHF valutne klauzule, već mu je, naprotiv, nudio takav kredit kao najpovoljniji i najisplativiji. Posebno treba imati u vidu činjenicu da se tečaj CHF u vrijeme ugovaranja kredita nalazio blizu svojih povijesnih minimuma te je u predstojećem razdoblju bio očekivan i izvjestan njegov rast, a što je tuženiku, s obzirom na njegov predmet poslovanja, odnosno znanje i stručnost, bilo i moralo biti poznato. Tuženik je dakle prilikom ugovaranja kredita postupao suprotno načelu savjesnosti i poštenja, ravnopravnosti ugovornih strana i jednakosti činidbi, a sve navedeno je za posljedicu imalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, na teret tužitelja. Ne može se razumno očekivati da bi tužitelj sklopio takav ugovor o kreditu da je bio upoznat sa mogućnošću da mu anuitet toliko naraste. Poziva se na Presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 04.07.2013, potvrđenu odlukom Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj PŽ-6632/2017 od 14.06.2018. kojom je pravomoćno utvrđeno da je u ugovorima o kreditu ništetna ugovorna odredba kojom se glavnica kredita veže za valutu švicarskog franka. S obzirom da se predmetnim ugovorom o kreditu glavnica kredita veže za valutu CHF, a tužitelj kao potrošač u trenutku sklapanja ugovora nije bio valjano informirana o riziku koji sa sobom povlači ta valutna klauzula, sukladno pravomoćnim utvrđenjima iz gore navedene presude, u predmetnom ugovoru o kreditu ništetne su odredbe predmetnog ugovora o kreditu kojima se glavnica i anuiteti vežu za tečaj valute CHF.

1.3. Nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15, dalje u tekstu: ZIDZPK), 10.12.2015. sklopljen je dodatak ugovoru o kreditu. Izvršena je konverzija predmetnog kredita. Budući da u vrijeme provođenja konverzije još nije bila pravomoćno utvrđena ništetnost valutne klauzule u CHF, izračun konverzije je u potpunosti pogrešan i njime nisu otklonjene posljedice ništetnih odredbi o načinu promjene kamatne stope i odredbi kojima se glavnica kredita veže za valutnu klauzulu CHF, jer tužitelju nije vraćen iznos za koji je do dana konverzije preplatio predmetni kredit, a ta preplata ukupno iznosi 79.750,28 kn. Prema čl. 502.C ZPP-a i čl. 118. ZZP, odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe o promjenjivosti kamatne stope sukladno odluci banke te odredbi u kojima se ugovara CHF valutna klauzula, ima učinak uspostave pravne i činjenične situacije potrošača u kojoj bi se on nalazio da su te odredbe pošteno ugovorene, odnosno kamata i tečaj vraćaju se na početno ugovoreni tečaj i kamatnu stopu, jer su to jedini parametri koji

su u ugovoru o kreditu navedeni i korisniku kredita prilikom sklapanja ugovora bili poznati. S obzirom na sve navedeno, tužitelj smatra da je predmetni kredit preplatio za ukupan iznos od 79.750,28 kn. Na svaki pojedino utvrđeni iznos dugovanja tužitelju pripada i zatezna kamata tekuća od dospijeća svakog pojedinog iznosa do konačne isplate, a navedeno će tužitelj biti u mogućnosti specificirati nakon provođenja vještačenja.

1.4. Nakon provedenog financijskog vještačenja tužitelj je podneskom od 19. prosinca 2025. preinacio tužbeni zahtjev za isplatom na način da od tuženika potražuje s osnova preplate kamate iznos od 3.279,07 EUR, s osnova preplate tečaja iznos od 7.312,88 eur, odnosno ukupno iznos od 10.591,95 eur zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. Zatim, ukoliko sud ne bi prihvatio gore navedenu varijantu obračuna vještaka tužitelj potražuje u svom kumuliranom tužbenom zahtjevu iznos od 13.050,52 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i to 10.591,95 EUR glavnice - preplate po kamati i valuti sa kamatom od 1. listopada 2015. do isplate te iznos od 2.458,57 eur preostale dospjele zatezne kamate na dan 30. rujna 2015., nakon umanjivanja sa preplatom tuženika iz konverzije. Ukoliko sud ne bi prihvatio niti gore navedenu varijantu to tužitelj potražuje u svom kumuliranom tužbenom zahtjevu iznos od 4.809,61 EUR na ime zakonske zatezne kamate tekuće od dana plaćanja do 30.09.2015. uvećano za procesne kamate. Tuženik se preinaci protivio, a sud je istu dopustio sukladno čl. 190. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11.-pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. u daljnjem tekstu ZPP) obzirom smatra da je ista svrsishodna za razrješenje odnosa među strankama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe prigovor neurednosti tužbe, budući da ista nije podobna za raspravljanje zbog činjenice kako ista ne sadrži deklaratorni tužbeni zahtjev kojim se traži utvrđenje ništetnosti odredbe ugovora o kreditu kojom se tužitelj obvezao tuženiku platiti kamatu godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci Banke o kreditiranju građana. Zatim da je tužitelj cijelu svoju tužbu pogrešno koncipirao na način kao da je predmetni ugovor i dalje na snazi, iako je isti u cijelosti prestao isplatom osiguravajućeg društva. Tužitelj da se neosnovano poziva na odluke iz kolektivnog spora. Osim toga, ugovorne odredbe u konkretnom slučaju nisu istovjetne sa sadržajem onih o kojima se sudilo u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača. Budući da nema objektivnog identiteta ugovorne odredbe (o kojoj je suđeno u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača) i ugovorne odredbe u Ugovoru sklopljenom s individualnim potrošačem, pa se individualni potrošač na presudu ne može pozivati, niti bi to imalo smisla, slijedom čega je presuda VTSRH irelevantna u ovom sporu, kako u pogledu činjeničnih tako i u pogledu pravnih pitanja. Valutna klauzula, dakle, osim što je izričito dopuštena i predviđena odredbama Zakona o obveznim odnosima, nije „nečija špekulacija“ već se radi o politici monetarne vlasti te uvjetovanosti valutnom strukturom štednih depozita velike većine hrvatskih štediša. Sukladno odredbi čl. 22. Zakona o obveznim odnosima, svaki poduzetnik, neovisno kojom djelatnošću se bavi, može kao vjerovnik ugovarati valutnu klauzulu za svoju novčanu tražbinu. Po naravi stvari je razumljiv interes vjerovnika novčane tražbine, posebno banci kojoj je odobravanje kredita glavna djelatnost, da ugovara valutnu ili drugu zaštitnu klauzulu, napose kod dugoročnih kredita. Ugovaranjem valutne klauzule ugovorne strane nisu u nejednakom položaju budući da valutna klauzula djeluje isto prema svim sudionicima. Nadalje, nesporno je da HNB kao relevantno regulatorno

tijelo monetarne vlasti nije podržavala niti podržava ukidanje valutne klauzule. Čak štoviše, u okviru svojih zakonskih ovlasti, HNB regulatornim propisima nalaže poslovnim bankama da određeni postotak prikupljenih deviza moraju držati u obliku likvidne rezerve.

2.1. U odnosu na navode iz tužbe i tužbeni zahtjev tuženik ističe kako je nedvojbeno da je u predmetnom Ugovoru o kreditu odredba o ugovorenoj promjenjivoj kamatnoj stopi jasno navedena u čl. 4.1. kao i ostale odredbe Ugovora, da je ista ispisana jednakim fontom slova kao ostale odredbe Ugovora, te je lako uočljiva. U samoj odredbi jasno je navedeno da je ugovorena kamatna stopa promjenjiva. U ovom postupku tužitelj smatra da se ugovorena promjenjiva kamata po početnoj stopi ima uzeti kao fiksna, te jedino što traži je upravo razlika između stope od 4,35 % i promijenjenih kamata koje su obračunavate tijekom ugovorenog razdoblja. U konkretnom slučaju stranke su potpisom Ugovora na jasan i nedvojben način izrazile svoju volju u pogledu promjenjive kamatne stope dok je pitanje spora nastalo u pogledu činjenice da se ta stopa mijenja sukladno Odlukama banke jer je na taj način banka u jednostrano povoljnijem položaju u odnosu na korisnika kredita radi osobne dispozicije da stopu mijenja bez suglasnosti korisnika kredita. Stranke su se definitivno dogovorile o promjenjivoj kamati pa nema nikakvih okolnosti iz kojih proizlazi da bi se za slučaj da su znale da odredba o promjenjivosti nije valjana odlučile za fiksnu kamatu. Nadalje, iluzorno je očekivati da banka pregovara o pojedinačnim odredbama ugovora o kreditu sa svakim potrošačem. To, obzirom na specifičnost usluge jednostavno nije moguće, kako zbog posebne regulative u poslovanju banaka, tako i zbog činjenice da bi postupak odobravanja kredita trajao mjesecima, a bančina bi usluga time u tolikoj mjeri poskupjela da bi većini potrošača bila nedostupna. Upravo iz toga razloga banke nude veći broj istorodnih usluga i proizvoda od kojih se svaki nudi pod različitim uvjetima, kako bi potrošač mogao odabrati upravo onaj koji najviše odgovara njegovim predviđenim potrebama i realnim mogućnostima. Nesporna je činjenica da tuženik do stupanja na snagu izmjena ZPK iz 2013. nije imao zakonskih obveza glede izmjene ili usklađivanja odredaba o kamatnoj stopi u postojećim ugovorima o kreditu na način da definira parametre promjenjivosti, ali su ga do tada obvezivale odredbe tada važećih propisa na definiranje uvjeta promjenjivosti kamatne stope, čemu je tuženik u cijelosti i udovoljio. Sama činjenica da ugovor sadrži odredbu kojom je utvrđena kamatna stopa u vrijeme zaključenja ugovora, te da je ugovorena ovlast banke da prati kriterije promjenjivosti i sukladno njima, po potrebi, korigira kamatnu stopu, čini činidbu određenom odnosno odredivom. Osim toga, i sama činjenica da i ZOO u čl. 26. st. 1. izričito dopušta i predviđa mogućnost ugovaranja promjenjive kamatne stope jasno daje do znanja kako ugovaranje promjenjive kamatne stope nije i ne može biti „protivno prisilnim propisima i moralu društva“, dakle ne može biti ništeto. Štoviše, odredba čl. 26. st. 3. ZOO predviđa i mogućnost da stopa ugovorene kamate ne bude određena, u kojem se slučaju primjenjuje zakonsko, a ne ugovorno rješenje. Dakle, prema odredbi čl. 26. st. 3. ZOO očito je kako za valjanost ugovora stopa kamate uopće ne mora biti ugovorena jer sam zakon sadrži rješenje za takav slučaj. Tuženik ističe kako je prilikom zaključenja predmetnoga ugovora s tužiteljem u potpunosti poštovao tada važeću zakonsku regulativu te je argumentacija tužitelja koji pokušava svoj slučaj podvesti pod zakonske odredbe važeće u vrijeme podnošenja predmetne tužbe sudu, a ne u vrijeme zaključenja/trajanja ugovora o kreditu, očito pogrešna i promašena, pri čemu tužitelj implicira da bi prava volja ugovornih stranaka bilo ugovaranje fiksne kamatne stope, dok upravo suprotno proizlazi iz samih ugovornih odredbi. Institut promjenjive kamatne stope je zakonom predviđen i dozvoljen, te je ugovornim

strankama nesporno jasno da će u tom slučaju kamatna stopa varirati, a da banke usklađuju kamatne stope sukladno uvjetima na tržištu, odnosno ugovorenim uvjetima promjenjivosti. Konačno, ni jednoj banci nije poslovni interes povećanjem kamatne stope povećati rizik nemogućnosti vraćanja kredita i tako u stvari generirati gubitak. S druge strane bitno je istaći da je tuženik od strane HNB-a podvrgnut redovitim provjerama poslovanja, uključujući i parametre promjenjivosti kamatnih stopa, visine kamatnih stopa i cijene kredita, po kojim provjerama HNB nije kod tuženika uočila niti istakla bilo kakve nepravilnosti ili neusklađenosti sa pozitivnim propisima. Dakle, budući da je postupanje tuženika u pogledu promjene kamatnih stopa sukladno odgovarajućim regulatornim propisima HNB-a, te da je usklađeno i sa zahtjevima ZPK, a kako je već navedeno, očito je da u tom smislu nema protupravnosti u postupanju tuženika kao i da promjenama kamatne stope tuženik nije povrijedio kolektivne interese potrošača niti bilo kakav individualni interes odnosno pravo tužitelja. Uzevši u obzir sve prethodno izneseno, tuženik zaključuje kako tužitelj svoju tužbu temelji na pogrešnom tumačenju presude presude VTS PŽ-7129/13, te nadalje očito pogrešno tumači da je svaka ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi bez pravnog učinka, te da je svaka takva ugovorna odredba nepoštena. Završno, tuženik ističe i prigovor zastare. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže Naslovljenom sudu odbiti tužbu i tužbeni zahtjev, uz naknadu troška postupka tuženiku.

3. U tijeku postupka pročitani su Ugovor o kreditu, dodatak ugovora o kreditu, otplatni plan, nalaz i mišljenje vještaka Centar za financijska vještačenja d.o.o., dokumentacija u spisima te je saslušan tužitelj kao parnična stranka.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja i prvi eventualno kumulirani tužbeni zahtjev tužitelja nisu osnovani dok je drugo postavljeno eventualno kumulirano tužbeno zahtjevo tužitelja djelomično osnovano.

5. Predmet ovog spora je kao prethodno pitanje ništetnost ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i klauzuli CHF u Ugovoru o kreditu od dana 13. veljače 2006. te povrat stečenog bez osnove na temelju tih odredbi koje tužitelj smatra ništetnima. Sporno je također je li nastupila zastara potraživanja tužitelja.

5.1. Svoj zahtjev tužitelj temelji na pravnim shvaćanjima izraženim u pravomoćnim odlukama donesenim povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, neovisno o tome što je među strankama 11. prosinca 2015. sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu u skladu sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 102/15, dalje: ZID ZPK/15).

5.2. Sporni su osnovanost i visina tužbenog zahtjeva, je li nastupila zastara potraživanja tužitelja. Pritom je odlučno za predmet spora može li se tužitelj osnovano pozivati na ništetnost dijela odredbi Ugovora o kreditu vezano za način promjene kamatne stope i primjenu valutne klauzule nakon što je sklopio Dodatak osnovnom Ugovoru u skladu sa ZID ZPK/15, a posljedično tome ima li pravo na povrat s osnove preplaćenih kamata i valutne klauzule vezane uz švicarski franak.

6. Nije sporno da je 13. veljače 2006. između tuženika kao kreditora i tužitelja kao korisnika kredita sklopljen potrošački ugovor o kreditu s ugovorenim iznosom kredita od 91.265,23 CHF po srednjem tečaju banke na dan puštanja kredita u tečaj, s rokom otplate 360 mjeseci, uz ugovorenu redovnu kamatu od 4,35% godišnje, promjenjiva u skladu s Odlukama banke, da su stvarno naplaćeni anuiteti obračunati prema

promijenjenoj kamatnoj stopi koja je tijekom razdoblja otplate kredita mijenjana jednostranom odlukom banke (povećavana) i da se tečaj CHF tijekom ugovornog razdoblja mijenjao, da su stranke 11. prosinca 2015. sklopile Dodatak uz ugovor o kreditu u skladu s odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“, broj 102/15, dalje: ZID ZPK/2015).

7. Činjenični navodi na kojima tužitelj temelji ništetnost ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli temelje se na pravnim shvaćanjima izraženim u pravomoćnim odlukama donesenim povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača.

7.1. Naime, presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. odlučeno je o kolektivnoj tužbi tužitelja Potrošač – Hrvatski savez udruga za zaštitu potrošača ("Udruga potrošač") protiv više tuženika (Zagrebačka banka d.d. i dr.) te je utvrđeno da je, između ostalih banaka, i ovdje tuženik, u razdoblju od 1. siječnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik kao trgovac nije u potpunosti informirao potrošače o svim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, s posljedicom nastanka neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu potrošača, pa je time tuženik u razdoblju od 1. siječnja 2004. do 6. kolovoza 2007. postupio suprotno odredbama čl. 81., 82. i 90. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 96/03 – dalje u tekstu: ZZP/03), zatim u razdoblju od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama čl. 96. i 97. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 113/09, 78/12, 56/13 i 41/14 – dalje u tekstu: ZZP/07) te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Dalje je utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima i koristeći u njima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenu na jednostranom povećanju kamatnih stopa, sve na štetu potrošača.

7.2. Navedena je presuda, u odnosu na tuženika, potvrđena odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-7123/2013 od 13. lipnja 2014. (u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu), koja je potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revt 249/2014 od 9. travnja 2015. te odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018. (u odnosu na valutnu klauzulu), koja je potvrđena presudom i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev 2221/2018 od 3. rujna 2019.

7.3. Kako je do sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu između tužitelja i tuženika, koji sadrži upravo spornu odredbu o jednostranoj izmjeni ugovorene kamatne stope od strane banke, kao i odredbe o valutnoj klauzuli kojom se vrijednost kune veže za tečaj CHF, došlo upravo u relevantnom periodu obuhvaćenom spomenutim odlukama u postupku pokrenutom radi zaštite kolektivnih interesa, tužitelj se pravilno pozvao na pravna utvrđenja spomenutih presuda.

7.4. U odnosu na navode tuženika da utvrđenja navedenih presuda nisu primjenjiva u konkretnom sporu, valja istaknuti da prema odredbi čl. 502.a st. 1. ZPP udruge, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su osnovane u skladu sa zakonom, koje se u sklopu svoje registrirane ili propisom određene djelatnosti bave zaštitom zakonom utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana mogu, kad je takvo ovlaštenje posebnim zakonom izriekom predviđeno i uz uvjete predviđene tim zakonom, podnijeti tužbu (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava) protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određenih djelatnosti ili općenito radom, postupanjem, uključujući i propuštanjem, teže povrjeđuje ili ozbiljno ugrožava takve kolektivne interese i prava. Odredbom čl. 502.b ZPP propisan je sadržaj tužbe iz čl. 502.a ZPP, dok je čl. 502.c ZPP propisan učinak presude donesene po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava na način da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete ili isplatu pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP, da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanje tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

7.5. Odredbom čl. 118. ZZP/14 koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja propisano je da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl. 106. st. 1. toga Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Sadržajno jednaka odluka sadržana je i u čl. 138.a ZZP/07, koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja postupka kolektivne zaštite. Dakle, u pojedinačnim postupcima radi utvrđenja ništetnosti odredaba ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u švicarskim francima, suprotno navodima tuženika, postoji (na temelju citiranih čl. 502.c ZPP i 118. ZZP/14) vezanost sudova za postojanje povrede propisa zaštite potrošača iz čl. 106. st. 1. ZZP/14, a slijedom toga i obveza primjene već utvrđene ništetnosti u kolektivnom sporu.

8. Međutim, tuženik je u pojedinačnom potrošačkom sporu (kakav je i ovaj) ovlašten predlagati izvođenje dokaza s ciljem dokazivanja da je u postupku sklapanja pojedinačnog ugovora o kreditu, u predugovornoj fazi, pregovarao s tužiteljem, odnosno tužitelju kao potrošaču dao odgovarajuće obavijesti o naravi, rizicima i posljedicama osporenih ugovornih odredaba na određivanje njene novčane obveze i da je on, unatoč punoj obaviještenosti, svejedno pristao na sklapanje takvog ugovora.

8.1. Na te okolnosti izveden je dokaz saslušanjem tužitelja koji je u iskazu naveo da je kredit uzeo kod tužene jer je tamo imao račun i primao plaću. Kredit je uzet za stanovanje i kupnju stana u kojem i danas stanuje. Početna rata iznosila je 1.800,00 kuna da bi narasla na preko 3.500,00 kuna. Taj stan koristi se isključivo za stanovanje i u njemu se nije obavljala nikakva djelatnost. Kada je došao u banku tražio je kredit u eurima međutim kako nisu bili kreditno sposobni za kredit u eurima u banci su im ponudili kredit u chf kao najpovoljniji. Prije sklapanja ugovora o kreditu kojeg je sačinila

banka nitko nije objašnjavao i upozoravao na koji način će se promjenjiva kamatna stopa mijenjati i o kojim parametrima ovisi njezina promjena. Jednako tako nitko nas nije upozorio na rizik sklapanja ugovora u valuti chf. Ugovor je pročitao i ništa mu posebno nije bilo nejasno, bitno im je bilo smo da dobiju kredit jer su bili podstanari. Na odredbe ugovora misli da nije mogao utjecati, banka je s obzirom na njihovu sposobnost ponudila uvijete koje su mogli ili prihvatiti ili ne prihvatiti. Kako su anuiteti rasli 2011. morali su prodati policu osiguranja kako bi smanjili rate da bi 2015. zaključili dodatak jer im je bilo bitno da im se rata smanji. Na izračun konverzije nije imao primjedbi. Prije ovoga kredita drugi kredit nije imao, a predmetni kredit je on otplaćivao. Zna što znači valutna klauzula i promjenjiva kamatna stopa.

8.2. Sud je iskaz tužitelja ocijenio istinitim, jer je iskazivao uvjerljivo, u bitnom u skladu s dokumentacijom sadržanom u spisu, a ni tuženik nije osporio istinitost njegovog iskaza. Iz iskaza nije utvrđeno da je tužitelj u predugovornoj fazi dobio objašnjenja o djelovanju i mogućim posljedicama ugovaranja valutne klauzule i promjenjive kamatne stope, pa je sud zaključio da komunikacija tužitelja s tuženikom u predugovornoj fazi nije imala značaj pojedinačnog pregovaranja.

8.3. S druge strane, tuženik (na kojemu je teret dokazivanja o obaviještenosti potrošača) nije dokazao da je tužitelju kao potrošaču u predugovornoj fazi predočio informacije koje sadrže točne, nedvosmislene, jasne i razumljive kriterije na temelju kojih bi prosječni potrošač kojem je institut valutne klauzule i promjenjive kamatne stope poznat samo načelno, mogao razumjeti i predvidjeti ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz takvog ugovaranja. Nije dokazao ni da je tužitelj kao potrošač faktički mogao utjecati na sadržaj odredbi ugovora koje je definirao trgovac na način da je pokazao spremnost promijeniti sadržaj odredbe, odnosno da je prije sklapanja ugovora o kreditu bio ispunjen uvjet prethodnog pregovaranja. Predmetni ugovor o kreditu je tipski unaprijed formulirani ugovor na čiji sadržaj tužitelj nije mogao utjecati (drukčije nije dokazano). Stoga, tuženik nije dokazao postojanje okolnosti zbog kojih pravomoćne presude donesene u kolektivnom sporu ne bi bile primjenjive u konkretnom slučaju. Također, odredbe o promjeni kamatne stope i valutnoj klauzuli sadržane u spornom Ugovoru o kreditu sklopljenom između tužitelja i tuženika sadržajno su identične odredbama standardnih ugovora o potrošačkom kreditu tuženika koji su predočeni i razmatrani u postupku kolektivne zaštite.

9. Dodatno, valja istaknuti da je nepoštenost odnosno ništetnost navedenih odredaba ugovora o kreditima sklopljenih u tom razdoblju utvrđena iz razloga izostanka cjelovite informacije tuženika u pogledu valutne klauzule s obzirom na to da se radilo o švicarskom franku kao specifičnoj valuti, odnosno izostanka pojedinačnog pregovaranja te utvrđivanja egzaktnih parametara i metode izračuna tih parametara u pogledu promjenjive kamatne stope, pa za ovaj spor nije odlučno pitanje zakonske dopuštenosti valutne klauzule (koja načelno jest dopuštena prema odredbi čl. 22. Zakona o obveznim odnosima - "Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, dalje: ZOO/05) i eventualnog postojanja objektivnih kriterija koji su utjecali na kretanje parametara uslijed kojih je došlo do povećanja kamatne stope u razdoblju otplate kredita.

9.1. Točna je tvrdnja tuženika da je volja ugovornih stranaka bila da kamatna stopa bude promjenjiva, ali je upravo u tom dijelu odredba nepoštena u smislu mjerodavnih odredaba Zakona o zaštiti potrošača (čl. 81. i 82. ZZP/03 te čl. 96. i 97. ZZP/07), ne

zbog ugovaranja same promjenjivosti, već zato što se o veličini te promjene nije pojedinačno pregovaralo niti su Ugovorom o kreditu (a ni u općim uvjetima na koje se tuženik poziva) utvrđeni egzaktni parametri i metoda izračuna tih parametara.

9.2. Ugovorna odredba kojom se promjena kamatne stope čini ovisnom o odluci banke je, u smislu čl. 84. ZZP/03 i čl. 99. ZZP/07, jasna i uočljiva, ali nije razumljiva, jer je jedini siguran element o kojem ovisi visina kamatne stope odluka banke, pri čemu u Ugovoru o kreditu, kao ni u Općim uvjetima poslovanja tuženika ni drugim dokumentima na koje se on poziva nisu sadržani objektivni kriteriji, poput referentne stope koja se primjenjuje na početnu kamatnu stopu, niti precizan način utvrđivanja promjene kamatne stope. Takva ugovorna odredba, stoga, uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, jer dolazi do situacije da vjerovnik jednostrano određuje obvezu dužnika, koji promjenu ne može predvidjeti, a pravilnost promjene ne može niti provjeriti jer nema nikakvih egzaktnih kriterija.

9.3. Nije, dakle, nedopušteno ugovarati promjenjivost kamatne stope u ugovorima o kreditu, ali je nedopušteno potrošača ostaviti u neznanju koliko ta promjena može iznositi, a u konkretnom je slučaju ta promjena bila značajna te je povećala kreditno opterećenje tužitelja kao potrošača i time prouzročila neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, čak i u slučaju da je povećanje kamatne stope bilo za tuženika tržišno opravdano, jer ni to ne eliminira utvrđenu neravnotežu na štetu tužitelja.

9.4. Glede valutne klauzule, tuženik osnovano ističe da je njezino ugovaranje dopušteno, jer navedeno proizlazi iz odredbe čl. 22. st. 1. ZOO/05. Međutim, tuženik neosnovano smatra da odredbe o valutnoj klauzuli ne podliježu testu poštenosti (očito u smislu čl. 1. st. 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima), s obzirom na to da je u kolektivnom sporu već pravomoćno utvrđena ništetnost odredbi o valutnoj klauzuli, čemu su nacionalni sudovi pravomoćno ocijenili da odredba o valutnoj klauzuli CHF podliježe testu poštenosti (u smislu čl. 4. st. 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ i relevantnih odredaba Zakona o zaštiti potrošača) i ocijenili ju nepoštenom i ništetnom, a čime su sudovi u pojedinačnim postupcima (kakav je i ovaj) vezani.

9.5. U postupku kolektivne zaštite pravomoćno je utvrđeno da su ugovorne odredbe kojima se glavnica veže za valutu švicarski franak, u smislu čl. 84. ZZP/03 i čl. 99. ZZP/07, jasne i uočljive, ali nisu razumljive, jer potrošačima nisu objašnjeni razlozi niti kriteriji na temelju kojih bi prosječni potrošač, kao slabija i ranjivija strana, mogao predvidjeti ekonomske posljedice koje iz tih odredaba za njega proizlaze, dok je bankama bila poznata priroda i specifičnost valute švicarski franak, njeno kretanje u budućnosti, kao i to da je uz tu valutu vezan poseban rizik (zbog činjenice da je švicarski franak valuta utočišta), a koji rizik u cijelosti preuzima potrošač. Takve ugovorne odredbe su, stoga, uzrokovale neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, jer je neizvjestan i iznos glavnice kredita kojeg kao dužnik ima obvezu vratiti banci, i cijena, s obzirom da je i iznos kamate vezan uz valutu švicarski franak.

9.6. U konkretnom se slučaju, zapravo, radilo o istovremenom ugovaranju valutne klauzule s valutom švicarski franak i promjenjive kamatne stope, a slijedom toga i o povećanom riziku za tužitelja kao korisnika kredita i potrošača, koji rizik se ubrzo i

pokazao, uslijed čega je došlo do značajnog povećanja iznosa anuiteta kredita u odnosu na početni. Razlozi i kriteriji za izmjenu (povećanje) kamatne stope ubuduće trebali su biti precizirani već u Ugovoru o kreditu ili u odlukama tuženika, tako da je ta odredba opravdano ocijenjena kao nerazumljiva pa time i nepoštena, kao i odredba o ugovaranju švicarskog franka kao valute za koju je vezana glavnica kredita uz obvezu korisnika kredita snositi cjelokupni rizik tečajne razlike, što je sve u skladu s pravom Europske unije u duhu kojega treba tumačiti sporna pitanja i iz ugovora sklopljenih prije službenog ulaska Republike Hrvatske u članstvo Europske unije, na što se Republika Hrvatska obvezala sklapanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju koji se primjenjuje od 2005. pa su sudovi Republike Hrvatske obvezni tumačiti nacionalno pravo u duhu prava Europske unije i njene sveopće pravne stečevine (što uključuje i praksu suda Europske unije). Test poštenosti tih ugovornih odredaba proveden je već u kolektivnom sporu u kojemu je pravomoćno utvrđen nedostatak transparentnosti uslijed čega potrošači – korisnici kredita nisu mogli procijeniti potencijalno znatne gospodarske posljedice koje bi te odredbe imale za njihove financijske obveze, što znači da tuženik kao profesionalac – banka nije dao tužitelju kao korisniku kredita sve potrebne informacije, uzimajući u obzir narav predmeta ugovora i okolnost da sporne odredbe Ugovora o kreditu nisu bile ni jasne ni lako razumljive, što je, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokovalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu tužitelja, kao potrošača, pa se radi o ništetnim odredbama, a što predstavlja prethodno pitanje u ovome postupku glede zahtjeva za isplatu istaknutom od strane tužitelja.

10. U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva tužitelja provedeno je financijsko vještačenje po stanom sudskom vještaku Ručević vještačenja d.o.o.

10.1. U nalazu i mišljenju vještak navodi da je na temelju dokumentacije u spisu utvrdio da je su tuženik i tužitelj zaključili 13. lipnja 2006. Ugovor o kreditu broj 9011015345 za iznos kredita kunske protuvrijednosti od 91.265,23 CHF obračunato po srednjem tečaju kreditora na dan isplate kredita, rok otplate od 360 mjeseci te promjenjiva kamatna stopa redovnih kamata koja je iznosila 4,35 % godišnje na dan sklapanja Ugovora. Dana 10. prosinca 2015. između stranaka je sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu broj 9011015345 kojim je isti konvertiran u kredit s valutnom klauzulom u EUR prema kojem je na dan 30. rujna 2015. nedospjela glavnica konvertiranog kredita u EUR iznosila 41.672,94 EUR, na dan 30. rujna 2015. korisnik je uplatama po kreditu u CHF preplatio konvertirani kredit u EUR za iznos od 17.713,88 kn. Prema primijenjenom otplatnom planu po predmetnom kreditu proizlazi kako se u razdoblju od sklapanja Ugovora o kreditu do izračuna konverzije u kredit uz valutnu klauzulu u EUR (30. rujna 2015.), kamatna stopa više puta mijenjala. Za odgovaranje na postavljene zadatke u nastavku nalaza se daje otplatni plan kojeg je primijenio kreditor u razdoblju od isplate kredita do izračuna konverzije predmetnog kredita (30. rujna 2015.), kao i usporedni otplatni plan. U skladu s čl. 11.d Zakona o dopuni Zakona o potrošačkom kreditiranju², za obveze plaćene nakon 27. siječnja 2015. primijenjen je tečaj od 6,39 kn. U skladu s utvrđenjima i izračunima iz nalaza, na temelju postavljenih zadataka, u nalazu se daje zaključno mišljenje prema kojem:

- ako se promatraju samo iznosi koje je tužitelj više platio, tada razlika obveza u razdoblju od dana dospijeća prve obveze (31. ožujak 2006.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene kamatne stope u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 5.251,43 CHF, odnosno 3.279,07 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika); pojedini mjesečni iznosi razlika dani su u

stupcu 'm' Tabele 1 iz nalaza (u valuti CHF), odnosno u stupcu 'p' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR) (samo pozitivni iznosi), dok zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po gore navedenoj osnovi, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 2.168,27 EUR (konvertirani iznos).

- razlika obveza u razdoblju od dana dospijeca prve obveze (31. ožujak 2006.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene tečaja u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 7.312,88 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika); pojedini mjesečni iznosi razlika dani su u stupcu 's' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR) (samo pozitivni iznosi), dok zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po gore navedenoj osnovi, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 2.641,34 EUR (konvertirani iznos).

Nakon obračuna zateznih kamata na mjesečne iznose razlika po gore navedenim osnovama, za razdoblje od dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., kao i nakon uračunavanja efekata konverzije, preostalo dospjelo potraživanje s danom 30. rujna 2015. iznosi 13.050,52 EUR (10.591,95 EUR glavnice i 2.458,57 EUR dospjelih nepodmirenih zateznih kamata).

Ako se promatraju svi iznosi (pozitivni i negativni), tada slijedi razlika obveza u razdoblju od dana dospijeca prve obveze (31. ožujak 2006.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene kamatne stope u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 4.588,95 CHF, odnosno 2.865,42 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika); pojedini mjesečni iznosi razlika dani su u stupcu 'm' Tabele 1 iz nalaza (u valuti CHF), odnosno u stupcu 'p' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR) (svi iznosi), dok zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po gore navedenoj osnovi, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 2.106,93 EUR (konvertirani iznos), zatim razlika obveza u razdoblju od dana dospijeca prve obveze (31. ožujak 2006.) do dana izračuna konverzije (30. rujna 2015.), a koja proizlazi iz promjene tečaja u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 6.950,43 EUR (zbroj pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika); pojedini mjesečni iznosi razlika dani su u stupcu 's' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR) (svi iznosi), dok zatezne kamate na mjesečne iznose razlika po gore navedenoj osnovi, obračunane za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., iznose 2.270,97 EUR (konvertirani iznos).

Nakon obračuna zateznih kamata na mjesečne iznose razlika po gore navedenim osnovama, za razdoblje od dana plaćanja pa do 30. rujna 2015., kao i nakon uračunavanja efekata konverzije, preostalo dospjelo potraživanje s danom 30. rujna 2015. iznosi 11.842,71 EUR (9.815,85 EUR glavnice i 2.026,86 EUR dospjelih nepodmirenih zateznih kamata).

Tuženik je u konkretnom slučaju prilikom konverzije uzeo u obzir sve odredbe Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju koje su regulirale način konverzije kredita denominiranih u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredite denominirane u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EU.

10.2. Tužitelj na nalaz i mišljenje vještaka nije imao primjedbe te je nakon zaprimanja istoga podneskom od 19. prosinca 2025. uredio tužbeni zahtjev, postavljajući i eventualno kumulirane tužbene zahtjeve s obzirom na neujednačenu sudsku praksu. Tuženik je prigovorio nalazu i mišljenju jer vještak ignorira činjenicu da je kredit konvertiran, smatra da tužitelj nema pravo na nikakvu isplatu te da su izračuni vještaka irelevantni za predmet spora. Naime, tuženik ne osporava matematički izračun već zadatak povjeren vještaku, nije tražio da se vještak usmeno očituje obzirom je riječ o pravnom pitanju.

10.3. Sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje sudskog vještaka kao stručan i objektivan, jer je vještak sačinio nalaz i mišljenje u skladu s uputom suda.

11. U ovome je postupku nesporno da su stranke ovoga postupka zaključile Dodatak Ugovora o kreditu sukladno odredbama ZIDZPK/2015. Naime, čl. 19.c st. 1. ZIDZPK-a propisano je da konverzija kredita podrazumijeva konverziju radi promjene valutne klauzule u kojoj je denominiran i izračunava se na način da se: 1. na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama sa valutnom klauzulom u CHF izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama sa valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na dan isplate kredita, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredit iste vrste i trajanja denominirane u EUR i u kunama sa valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se iznosom početno odobrene glavnice smatra iznos koji je zadužen u poslovnim knjigama vjerovnika, a koji iznos može biti veći od isplaćenog iznosa zbog tečajne razlike zbog kupoprodaje deviza prilikom isplate kredita, 2. umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama sa valutnom klauzulom u CHF primjeni jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je vjerovnik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama sa valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu, uvažavajući smanjenje kamatnih stopa, tečaj ili uvjete odobrene određenim istovrsnim skupinama potrošača temeljem dobi, namjene kredita, iste vrste i trajanja u EUR i u kunama sa valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu denominiranog u CHF i denominiranog u kunama sa valutnom klauzulom u CHF, 3. početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama sa valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojih su izračunati obroci, odnosno anuiteti u CHF i u kunama sa valutnom klauzulom u CHF, zamijeni novim otplatnim planom izračunatim u skladu s t. 1. i 2. ovog stavka i na temelju kojeg se izračunavaju novi obroci, odnosno, anuiteti u EUR i u kunama sa valutnom klauzulom u EUR, uzimajući u obzir sve izmjene ugovornih uvjeta koji se odnose na iznos, namjenu i rokove dospijeća glavnice, te iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i obroka, odnosno anuiteta, 4. iznosi uplaćeni radi namirenja početno utvrđenih obroka, odnosno anuiteta u CHF i kunama sa valutnom klauzulom u CHF (osim uplata na ime naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije) pretvore u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na dan uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koje je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama sa valutnom klauzulom u EUR. Takvi iznosi pretvoreni u EUR i valutnu klauzulu predstavljaju osnovu za namirenje obroka, odnosno, anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR iz t. 3. ovog stavka, pri čemu se poštuje redoslijed namirenja sukladno općim uvjetima vjerovnika, ali ne obračunavajući zatezne kamate.

12. Valja istaknuti da je pitanje valjanosti sporazuma o konverziji bilo ocjenjivano u oglednom postupku koji se pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske vodio u predmetu Gos-1/2019, odgovarajući na pitanje važno za jedinstvenu primjenu prava koji mu je uputio Općinski sud u Pazinu, a koje pitanje je glasilo:

„Je li sporazum o konverziji sklopljen na osnovi ZID ZPK/15 nepostojeći ili ništetan u slučaju kada su ništete odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj

stopi i valutnoj klauzuli?", Vrhovni sud Republike Hrvatske rješenjem od 4. ožujka 2020. dao je sljedeći odgovor:

„Sporazum o konverziji sklopljen na osnovi Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“ br. 102/15) ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su nišetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.“.

12.1. Važno je naglasiti i da Ustavni sud Republike Hrvatske svojim rješenjem broj U-I-3685/2015 i dr. od 4. travnja 2017. nije prihvatio prijedlog više predlagatelja fizičkih osoba te osam kreditnih institucija za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom ZID ZPK/15 (kao i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama – "Narodne novine" broj 102/15) te je ocijenio da su oba zakona usklađena s Ustavom.

12.2. Zaključno odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Rev-457/2025 dan je odgovor na u praksi sporno pravno pitanje "Ima li potrošač korisnik kredita koji je na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", broj 102/15 – dalje: ZID ZPK/15) ugovaranjem aneksa ugovoru konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju nišetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s nišetnom promjenjivom kamatnom stopom i nišetnom valutnom klauzulom CHF, ako konverzijom vjerovnik nije vratio sve neosnovane stečene koristi koje je stekao primjenom nišetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora?", koji odgovor glasi:

"Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju nišetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s nišetnom promjenjivom kamatnom stopom i nišetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i nišetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.".

12.3. Slijedom navedenog, prihvaćajući stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske izražen u odluci posl.br. Rev-457/2025, sud je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 4.809,61 eur koji iznos sukladno nalazu i mišljenju vještaka predstavlja zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i nišetnih odredbi Ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja Ugovora o kreditu pa do konverzije kredita 30. rujna 2015., zajedno sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana 20. prosinca 2025. do isplate, dok je u preostalom dijelu tužbeni zahtjev i prvo postavljeni eventualno kumulirani zahtjev za isplatom odbijen kao neosnovan.

12.4. Tužitelju na iznos od 4.809,61 EUR pripadaju zatezne kamate i to od 20. prosinca 2025. jer je tek tada, nakon provedenog vještačenja, tužitelj uredio tužbeni zahtjev za njihovu isplatu. Naime, odredbom čl. 31. Zakona o obveznim odnosima propisano je da na dospjele, a neisplaćene zatezne kamate ne teku zatezne kamate, osim kad je

to određeno zakonom, a na iznos neisplaćenih kamata da se mogu zahtijevati zatezne kamate samo od dana kada je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu (čl. 31. st. 2. ZOO).

13. Tuženik je istaknuo prigovor zastare potraživanja tužitelja. Odredba čl. 214. u st. 1. do 3. ZOO propisuje da zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjene obveze, zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze. Članak 215. st. 1. ZOO-a propisuje da zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano dok čl. 241. ZOO-a propisuje da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja osiguranja ili ostvarenja tražbine. Čl. 245 st. 1. ZOO-a propisuje da nakon prekida zastare počinje teći iznova, a st. 3. istoga članka da kad je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu ili isticanjem prijetoj tražbine u sporu, odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način. Imajući u vidu gore navedene odredbe ZOO-a o zastari proizlazi da je podnošenjem kolektivne tužbe Trgovačkom sudu u Zagrebu u navedenom sporu za zaštitu kolektivnih prava prekinut tijek zastare, dok je pravomoćnim okončanjem spora pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske donošenjem presude posl. br. PŽ-7129/13 dana 13. lipnja 2014. zastara počela teći ispočetka, a vrijeme prije prekida ne uračunava se u tijek zastare. Dakle, kako je predmetna tužba podnesena 10. lipnja 2019., a zakon kod instituta stjecanja bez osnove ne predviđa posebni zastarni rok, uslijed čega se ima primijeniti čl. 225. ZOO-a kojim je propisano da tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare, a presuda pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske donesena je 13. lipnja 2014., stoga je razvidno da je predmetna tužba kojom je tužitelj ustao i sa zahtjevom za isplatom zakonske zatezne kamate na preplaćene iznose podnesena unutar zastarnog roka, uslijed čega je istaknuti prigovor tuženika neosnovan.

14. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 4. ZPP, cijeneći uspjeh tužitelja i tuženika u odnosu na osnovanost osnove i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva u ovome postupku, činjenicu da je tužitelj tužbu preinačio postavljanjem eventualno kumuliranih tužbenih zahtjeva podneskom od 19. prosinca 2025., da je tužitelj uspio u pretežitom dijelu s drugo postavljenim eventualno kumuliranim tužbenim zahtjevom, pri čemu je uzeta u obzir činjenica da je tužitelj u ovom sporu zatražio pravnu zaštitu kao potrošač, a time kao slabija ugovorna stranka protiv tuženika (trgovca) kao jače stranke u njihovom međusobnom pravnom odnosu i to u pravnoj stvari gdje sudska praksa nije ustaljena.

U Puli, 13. listopada 2026.

S u d a c
Helena Božović Sladaković

HELENA BOŽOVIĆ SLADAKOVIĆ

Elektronički potpisano: 13.10.2026T14:23:06 (UTC:2026-10-13T12:23:06Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: 74b04f41-9eba-4988-804e-71dcc481cf56

Općinski sud u Puli - Pola

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovoga suda, u roku od petnaest (15) dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu.

DNA:

1. tužitelj po punomoćniku
2. tuženik po punomoćnicima

Broj zapisa: **9-3088e-905e0**

Kontrolni broj: **06fcc-29c70-90357**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.